

vedtagen af Rigsdagen af 23de Januar 1862 angaaende Firmaregistre, Indførelse af Firma m. m. Jeg tror, at det tør siges, at den Tanke, som i sin Tid førte til denne Lov, er forsaavidt den samme som den, der ligger til Grund for den nuværende Lov. Det lader sig imidlertid ikke negte, at det har viist sig, at der ved Loven af 1862 klæber adskillige Mangler, som der er al Opfordring til at afhjælpe, for at Loven virkelig kan naae sit fulde Maal. Hvad der er Lovforslagets Maal er i Grunden anthydet i den Kommissionsbetænkning, der er afgiven af de Kommitterede for de tre nordiske Lande, og paa Grundlag af hvilken Lovforslaget er udarbejdet. Det hedder deri, at de Kommitterede have ikke havt ringeste Tvivl derom, at den nuværende Frihed i Valget af Firma bør, som vilblevende for Almenheden, opføre i Lighed med, hvad der er fket i andre Lande, og at man bør søge at gennemføre den Grundsætning, at ethvert Firma skal vise og fremstille de virkelige Forhold og fremfor Alt ikke give Anledning til den Forstikling, at de, som ere Forretningen, ere Andre eller deres Ansvar anderledes beffafent, end det i Virkeligheden er. Det er det Samme, som andetsteds udtrykkes derved, at Bestrøbelser bør være den, at der kan være Sandhed tilstede i Firma og Firmaangivelse. Det overveiende Flertal af Udvalget har sluttet sig til denne Tanke, som det hedder i dets Betænkning, at man maa billige, at det bringes saa vidt muligt dertil, at der ikke drives Handel eller anden dermed beslegtet Virksomhed under Navn eller Firma, som kan være egnet til at vilblede Andre og navnlig bibringe dem urigtige Forestillinger, mod hvilke Personer og i hvilket Omfang Ansvaret i indgaaede Kontraktforhold kan gjøres gjældende, og at der aabnes tredie Mand en bekvem Afgang til at komme til Klarhed i den Henseende. Naar de Herrer nu ville sammenholde Lovforslagets enkelte Paragrafer med de enkelte Paragrafer i den nugjældende Lov af 23de Januar 1862, vilde de nemlig kunne se, paa hvilke Punkter, det er, der tilsigtes Forandring, og som det forekommer Udvalgets Flertal, uomtvistelige Forbedringer. Det er vel en Regel ogsaa nu, at ingen enkelt Mand, der vil drive Forretning under sit eget Navn, altsaa føre Enkeltmands Firma, maa optage andre Navne eller knytte Andet eller Mere til sit Navn end sit eget Navn, men det er ikke paabudt i Loven, at den, der vil handle eller drive borgerlig Næring, skal handle under sit Navn, at hans eget Navn skal findes i hans Firma. Naar han gjør en Anmeldelse til Firmaregister, naar det af

ham antagne Firma indføres i Registret, er der ikke Noget til Hinder for, at han kan give sig et ganske andet Navn, end han i Virkeligheden har, og han kan ikke blot gjøre det, men han kan gjøre en Tilføielse til sit eget Navn, som er fket til at fremtalde høist urigtige og vilblevende Forestillinger hos det Publikum, som han henvender sig til, og de Mænd, han vil, træde i Forretningsforbindelse med. Der er ikke Noget til Hinder for, at en Mand kan give det Udseende af, at han handler som Medlem af et Kompagni, at der er et helt Kompagni, som virker, skjøndt det i Gjærningen kun er ham selv alene, der driver Forretningen. Fremdeles, naar vi komme ind paa Omraadet af ansvarlige Selskaber, Aktieselskaber, blandede ansvarlige Selskaber med ansvarlige Medlemmer, de saakaldte Kommanditselskaber, vil det ses, at der i den nugjældende Firmalov paa flere Punkter mangler Bestemmelser, som kunde betrygge imod at fremtalde vilblevende Opfattelser hos Publikum. Det er en Kjendsgjærning, at noget Saadant har fundet Sted, at man ifølge den Maade, hvorpaa Firmaer ere blevne betegnede, er bleven forlede til at tro, at de vare af anden Bestaffenhed, end Tilfældet i Virkeligheden var. Naar der saaledes, for at nævne et Exempel, nævnes to Navne paa to virkelig levende Personer, der i Forening drive en eller anden Virksomhed, Handel eller anden borgerlig Næring, og de fremdeles opføres som ansvarlige Medlemmer begge to, i den Forstand altsaa, at man kan holde sig til hver især, saa falder Publikum ikke lettelig paa at tro at der i Henhold til Interessentsskabskontrakt, der er indgaaet imellem dem og til hvilken der henvises i Firmaregisteret, er truffet en saadan Begrændsning, at de Paagjældende begge to eller den ene af dem i sin Tid paa Grund deraf vil søge at opstille, at der overhovedet har været en absolut Begrændsning for det Omfang i hvilket deres Forpligtelser ville kunne gjøres gjældende. Det er fremdeles nu en Regel, at en Firmahændehaber kan overdrage sit Firma saa at sige vilkaarlig til hvem han vil. Dette behøver jeg ikke at udvilkle kan lede til megen Skuffelse og Misforstaaelse. Lovforslaget tillader, at et Firma kan gaa over til en Anden, men vel at mærke kun under saadanne Omstændigheder, naar der mellem de paagjældende Personer er et saa nært Forhold til Stede, at det vil være ganske naturligt, at den Forretning, der er begyndt af den ene, fortsættes af den Anden. Derfor tillades det, at en Mand kan fortsætte sin Hustrus Bedrift og en